

Оттука неточното употребеніе на синонимытъ води къмъ двусмысленность; тъй сѣщо и употребеніето на омонимытъ, безъ прилично объясненіе, дава поводъ на различни неразбориѣ. На омонимытъ са основавать каламбурытъ.

Каламбуръ са казва игра на думытъ или умышленно употребленіе на нѣкоп омонимы, съ цѣль да изрече нѣщо остроумно, смѣшно; единъ войникъ, като отивалъ на война, казалъ: азъ ще са отлячъ и ще получъ *кръстъ*. — Да, отговори му другый, и ёще по-голямъ — *дырвенъ* (т. е. на гроба). За най-добры каламбуры са иматъ френскытъ, защото френскыйтъ езикъ е особенно богатъ съ омонимы; какъ-вото: *mer* — море, *Mers* — име на градъ, *mère* — майка, *maître* — меръ (начальникъ); *verre* — стъкло, *ver* — чървей, *vert* — зеленъ, *vers* — стихъ и противъ, къмъ и пр. и пр.

* Примѣры за Синонимы:

1) *Средство и способъ*. — Първото е главенъ двигателъ на едно дѣйствиѣ, а второто спомощно оръдіе на срѣдството. Тѣй, общо срѣдство да говоримъ е *езикътъ*; а способъ добръ да говоримъ състои въ правилата на езика. — По-напрѣдъ е было нужно да са покаже *срѣдство* какъ са прави баруть, а сѣтъ сѣ са научили и тоя *способъ* на употребеніето му.

2) *Свойства и качества*. — И двѣтъ тѣзи думы показвать собствена првнадлѣжность на едно нѣщо, което сѣществува неразлѣчно въ него, а втората показва принадлежность снечелена, която нѣщото получава отъ нашето за него разсѣжденіе, когато ный искамы да знаемъ какво е то. За туй и казвамы: *Физическы свойства* на тѣла; *свойства* на Българскый езикъ; *качества* на добросѣвѣстень чловѣкъ, и проч.